

До 100-річчя з дня народження професора Глухенького Бориса Тихоновича

У серпні цього року виповнилося б 100 років від народження корифея української дерматовенерології, талановитого науковця і практика, людини виняткової наукової ерудиції, почесного президента Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів, професора Глухенького Бориса Тихоновича, який пішов у вічність 19 грудня 2015 р.

Борис Тихонович народився 13 серпня 1925 р. в Ростові-на-Дону. Його батько, Тихон Титович Глухенький, працював асистентом кафедри дерматовенерології медичного факультету Донського університету.

Під час Другої світової війни у 1943 р. Борис Тихонович вступив на перший курс медичного факультету Орджонікідзенського медичного інституту, який на той час перебував у евакуації в Єревані. У 1944 р. студента Глухенького Б.Т. було переведено на навчання до Львівського медичного інституту через переїзд сім'ї до Львова, за новим місцем роботи батька. У 1947-му закінчив з відзнакою Львівський медичний інститут та був направлений на роботу лікарем-ординатором шкірного відділення клінічної лікарні Львівського медичного інституту на посаду вченого секретаря. Працював головним лікарем районного шкірно-венерологічного диспансеру Львова. У 1953 р. його було обрано за конкурсом на посаду молодшого наукового спів-

робітника Львівського науково-дослідного шкірно-венерологічного інституту.

У 1955 р. Глухенький Б.Т. успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Роль білкових функціональних проб печінки при лікуванні хворих на сифіліс новарсенолом і препаратами вісмуту».

Через розформування у 1955 р. Львівського науково-дослідного шкірно-венерологічного інституту Глухенького Б.Т. перевели на посаду асистента кафедри дерматовенерології Київського медичного інституту, а у 1961-му він став доцентом кафедри дерматовенерології Київського інституту удосконалення лікарів.

У 1974 р. Борис Тихонович захистив докторську дисертацію на тему «Матеріали до патогенезу екземи (клініко-експериментальні дослідження)».

Від 1976 до 1993 р. професор Глухенький завідував кафедрою дерматовенерології Київського інституту удосконалення лікарів. Є автором та співавтором понад 200 наукових і науково-методичних публікацій, у тому числі низки патентів на винаходи та монографій, зокрема «Гноячкові хвороби шкіри» (1983) та «Імунозалежні дерматози» (1990). Під його науковим керівництвом було підготовлено 17 кандидатів і докторів медичних наук.

У період від 1964 до 1994 р. професор Глухенький Б.Т. був головним позаштатним спеціа-

лістом МОЗ України за спеціальністю «Дерматовенерологія». Брав активну участь у засіданнях Колегії МОЗ та методичних нарадах з розгляду організаційних і фахових питань дерматовенерологічної служби.

Протягом багатьох років був організатором з'їздів і конференцій дерматовенерологів України та співорганізатором з'їздів і пленумів дерматовенерологів СРСР. Брав участь у роботі міжнародних конгресів дерматовенерологів. Від 1970 р. до розпаду СРСР у 1991-му був членом експертної комісії Всесоюзної вищої атестаційної комісії з присвоєння наукових ступенів докторів та кандидатів медичних наук.

Тривалий час професор Глухенький Б.Т. очолював Українське республіканське товариство лікарів-дерматовенерологів. У 2001 р. його було обрано віце-президентом Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів, головою Київського міського осередку Асоціації, а у 2010-му — почесним президентом Всеукраїнського фахового об'єднання.

Від 1994 до 2013 р. Борис Тихонович працював професором-консультантом (за трудовою угодою) у Київському міському шкірно-венерологічному диспансері, а від 2014-го — професо-

ром-консультантом у шкірно-венерологічному відділенні Олександрівської клінічної лікарні Києва. Він щедро ділився своїм величезним досвідом з молодими колегами.

Глухенький Борис Тихонович мав державні відзнаки: «Відмінник охорони здоров'я СРСР», почесні грамоти МОЗ України, а також почесну відзнаку Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів «Честь і пошана від української дерматовенерології».

Професору Глухенькому були притаманні виняткова наукова ерудиція, принциповість, оптимізм, доброта, комунікабельність, а також турботливість, терпимість і повага до колег та пацієнтів. Борис Тихонович належав до того типу вчителів, які щедро ділились з учнями власними професійними знаннями та формували з них не лише професіоналів-дерматовенерологів, а й власними вчинками були для них прикладом для наслідування. За такі якості Борис Тихонович мав заслужену шану і глибоку повагу численних колег, учнів і пацієнтів.

Світла пам'ять про професора Глухенького Бориса Тихоновича назавжди залишиться в серцях його численних учнів і колег.

Президія Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів
Члени Київського міського осередку
Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів
Редакційна колегія «Українського журналу дерматології, венерології, косметології»